

ת"פ 42094/09/15 - מדינת ישראל נגד שמואל שבו

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 42094-09-15 מדינת ישראל נ' שבו

בפני
בעניין: כבוד השופט ירון מינטקביץ
מדינת ישראל - המאשימה
ע"י לשכת תביעות ירושלים

נגד

שמואל שבו - הנאשם
ע"י עו"ד ארז בר צבי

גזר דין

רקע

ביום 06.12.15 הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן והורשע בעבירות של היזק לרכוש במזיד והסגת גבול פלילית וצירף חמישה כתבי אישום נוספים במסגרתם הורשע בשתי עבירות של החזקת סכין, איומים, הפרעה לשוטר, הונאה בכרטיס חיוב והיזק לרכוש. הודאת הנאשם באה בעקבות הסדר דיוני בין הצדדים, אשר כלל תיקונים בכתב האישום, ללא הסכמה בעניין העונש.

ואלו עובדות כתבי האישום בהם הורשע הנאשם:

ת"פ 42094-09-15 (התיק העיקרי)

ביום 28.01.14 בשעה 23:00 בלילה הגיע הנאשם לדירה ברח' רבקה בירושלים, השייכת למר נסים אליהו, עקר את דלת הבית מצירה ושבר אותה. לאחר מכן נכנס אל הדירה והתקלח. בשל מעשיו אלה הורשע הנאשם בעבירות של היזק לרכוש במזיד והסגת גבול פלילית.

ת"פ 53316-11-15

ביום 16.6.15 בשעת צהריים איים הנאשם על שוטרים ברח' המלך ג'ורג' בירושלים, כי יפגע בהם ובעצמו וקילל את השוטרים. כמו כן דחף הנאשם שוטר וכשניסו לעכבו, התפרע, פגע בשוטרים והפריע להם. בשל מעשיו אלה הורשע הנאשם בעבירות של איומים והפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

עמוד 1

ת"פ 42128-09-15

בין יום 26.4.14 ליום 27.02.14 הגיע הנאשם לבנין מגורים ברח' רבקה בירושלים, שבר קיר גבס אשר חיבר בין שתי דירות בבנין וכן את מנעול הכניסה ונכנס לדירה השייכת למר שלמה אליהו. לאחר כניסתו גנב הנאשם מהמקום כלי עבודה שונים. בשל מעשיו אלה הורשע הנאשם בעבירות של הסגת גבול, היזק לרכוש במזיד וגניבה.

ת"פ 14435-12-14

ביום 10.08.14 בשעת בוקר החזיק הנאשם בסכין ברח' בן יהודה בירושלים.

כתב אישום בת"פ 8470-10-13

ביום 12.09.13 בשעות אחר הצהריים עשה הנאשם שימוש בכרטיס אשראי השייך למר מיכאל לופז וביצע רכישות בסך כולל של כ-1200 ש"ח, ללא רשות. בשל כך אלה הורשע הנאשם בעבירה של הונאה בכרטיס חיוב.

כתב אישום בת"פ 44071-11-13

ביום 01.07.13 בשעת צהריים, החזיק הנאשם סכין ברח' בית"ר בירושלים.

הליכים קודמים

לאחר שהורשע הנאשם בתיקים שלפני במסגרת הסדר, הוא הופנה לקבלת תסקיר. לאחר קבלת התסקיר עתרו הצדדים במשותף להשית על הנאשם של"צ בהיקף של 400 שעות ולהארכת מאסר מותנה של שבעה חודשים שהיה לחובתו, וזאת בשל הליך שיקומי בו השתתף. בהתאם לכך, ביום 13.9.16 נגזר דינו של הנאשם. כב' הש' לומפ, אשר דנה אז בעניינו של הנאשם, ציינה בגזר הדין, כי ניתן היה לגזור על הנאשם עונש של מאסר ממושך בגין העבירות בהן הורשע, מטעמי הרתעה והגנה על הציבור. עם זאת, לנוכח ההליך השיקומי אותו עבר הנאשם והעובדה שבאותה העת ניהל אורח חיים נורמטיבי, אישרה את ההסדר, האריכה מאסר מותנה שהיה לחובת הנאשם והטילה עליו צו של"צ בהיקף של 400 שעות וצו מבחן לשנה וחצי.

לאחר מספר פניות של שירות המבחן ואורכות חוזרות ונשנות שניתנו לנאשם, בין היתר בשל עונש מאסר שנגזר עליו והמשך מעורבותו בביצוע עבירות, החלטתי להפקיע את צו השל"צ ולגזור את דינו מחדש.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה הפנתה לכך שלמרות התקופה הארוכה שחלפה ממתן גזר הדין, ביצע הנאשם רק חלק קטן מתוך צו השל"צ שהוטל עליו. עוד הפנתה המאשימה לעדכוני שירות המבחן ביחס לצו המבחן של הנאשם, לכך שהנאשם המשיך לבצע עבירות לאחר מתן גזר הדין, צרך סמים והגיע לשירות רק לעיתים רחוקות. ביחס לעונש, ביקשה המאשימה לקבוע מתחמי ענישה נפרדים לכל אחד מן האישומים ועתרה למתחם עונש הולם הנע בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר לכל אחד מן האישומים. בתוך מתחמי הענישה ביקשה למקם את הנאשם ברף העליון לאור עברו הפלילי המכביד ולצבור את העונשים, כך שיוטלו על הנאשם סך הכל 12 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה וקנס.

ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בהליך השיקומי שעבר הנאשם והדגיש כי הנאשם מעד אך החל לאחרונה לבצע את

השעות שהוטלו עליו בצו. עוד טען, כי הטלת עונש מאסר ממש תחזיר את הנאשם לאחור ותפגע באפשרויות שיקומו. לאור זאת ביקש להסתפק במאסר מותנה או בקנס חלף צו השל"צ.

מתחם העונש ההולם

לאור העובדה שכתבי האישום מייחסים לנאשם עבירות שונות, בזמנים שונים וללא קשר בין האירועים אקבע מתחמי ענישה נפרדים:

ת"פ 14435-12-14 ובת"פ 44071-11-13

הנאשם החזיק סכין על גופו בשני אירועים שונים, בהפרש של שנה בין המקרים. בשתי הפעמים לא הוכיח הנאשם כי החזקת הסכין הייתה למטרה כשרה וטען, כי החזיק בסכין לצורכי הגנה עצמית.

חומרתי של עבירת החזקת הסכין היא, שהיא עבירה "פחותת שער" למגוון עבירות אלימות קשות. הערך המוגן אשר נפגע בעבירת החזקת סכין, הוא הערך החשוב מכל, שלמות הגוף וקדושת החיים. קו ישר מחבר בין עבירה זו ובין החמורות שבעבירות שבחוק העונשין. לפיכך, מדיניות עונשית הולמת אמורה לבטא את הפוטנציאל הקטלני הטמון בעבירה זו והצורך החיוני למנעה. ככל שיוותרו אנשים מלצאת מפתח ביתם עם סכין, כך ימעטו קרבנות נוספים. לא בכדי קבע המחוקק בצדה של עבירה זו עונש מקסימלי של חמש שנות מאסר.

לאור זאת, פסיקה עקבית קובעת, כי ככלל יש להטיל בגין עבירת החזקת סכין, גם כעבירה יחידה, עונש של מאסר ממש, למעט במקרים חריגים.

ר' למשל האמור בע"פ 242/07, אובלימוב נ' מדינת ישראל, שם נפסק:

"ואכן אין צורך להכביר מלים על כך שסכין קוראת לשולף ולדוקר כשם שפירצה קוראת לגנב; תת תרבות הסכין" על גילוייה השונים - מהחזקת סכין ועד לשימוש אלים בה - היא אורח תדיר, לא רצוי, בבתי המשפט, לרבות בבית משפט זה; היא כבר גבתה לא מעט חיי אדם, ועל כן אין מנוס מענישה מרתיעה לגביה, בכל גילוייה."

באותו מקרה אושר גזר דין של תשעה חודשי מאסר בפועל בגין עבירה של החזקת סכין ללא עבירה נלווית.

ר' גם דברי בית המשפט המחוזי בחיפה בע"פ 5953-03-09, אבו לשין נ' מדינת ישראל:

"לא מצאנו עילה להתערב בגזר דינו של בית המשפט קמא. הלכה היא כי בעבירות של נשיאת סכין יש מקום לגזור עונש של מאסר. אמנם קיימים מקרים חריגים בהם לא נגזר עונש כאמור, ואולם בדרך כלל, וגם כאשר מדובר בנאשמים ללא עבר פלילי, גוזרים בתי המשפט עונש של מאסר בפועל על אלו הנושאים על גופם סכין ללא צידוק סביר."

ר' גם רע"פ 2932/08, מרגאן נ' מדינת ישראל ורע"פ 9400/08, מועתז נ' מדינת ישראל, שם אושרו גזרי דין של מאסר בפועל לשני נאשמים, צעירים ללא הרשעות קודמות, אשר הורשעו בעבירה של החזקת סכין בלבד וכן ע"פ 39461-10-13, גרשקוביץ, עפ"ג 27836-08-14, חזן נגד מ"י, ע"פ (חיפה) 31988-06-10, גטהון נ' מדינת ישראל והפסיקה המצוטטת בו.

לאור זאת ראיתי לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר ממש ועד שנת מאסר, לכל אחת מן עבירות החזקת הסכין שביצע הנאשם (שני מקרים).

ת"פ 42094-09-15 (התיק העיקרי) ות"פ 42128-09-15

במסגרת ת"פ 42094-09-15 (התיק העיקרי), שבר הנאשם את דלת דירתו של מר ניסים אליהו בירושלים, עקר את הדלת מצירה, נכנס אל דירתו והתקלח שם. במקרה נוסף במסגרת ת"פ 42128-09-15, שבר הנאשם קיר גבס המקשר בין שתי דירות, נכנס אל דירתו של מר שלמה אליהו וגנב משם כלי עבודה שונים, ביניהם, מקדחה, מסור וצילינדר.

מעבר לחומרה הרגילה שיש בעבירות של כניסה לביתו של אחר תוך גרימה נזק אומר, כי העבירות בתיק העיקרי אינן שגרתיות, שכן יש במעשי הנאשם פגיעה קשה בפרטיותו של המתלונן, הנובעת מכך שאדם זר נכנס אל דירתו של המתלונן והתקלח בה. עם זאת, לקחתי בחשבון, כי ניתן להניח שהמעשים בוצעו מתוך מצוקה ולא מטעמים כלכליים.

האירוע בת"פ 42128-19-15 הוא עבירת רכוש "רגילה", קרובה מאוד בנסיבותיה להתפרצות ממש, עם זאת, משבחרה המאשימה בהוראת חיקוק מקלה יותר, הדבר יקבל את ביטוי בקביעת מתחם העונש.

לאור אלה מתחם העונש הולם נע בין מאסר קצר ועד שנה וחצי מאסר, לכל אחד מן המקרים.

ת"פ 53316-11-15

הנאשם איים לפגוע בשוטרים ובעצמו וקילל אותם במלים בוטות וקשות, ובכלל זה אמר להם כי "יזיין" אותם, "יכניס להם מקל לגלגל האופנוע תוך כדי נסיעה ויגרום לתאונה" וקללות דומות. בנוסף דחף הנאשם שוטר שניסה לעכבו והפריע לשוטרים בתפקידם.

רבות נאמר על עבירת האיומים והאלימות המילולית, בעיקר כאשר היא מופנית כלפי שוטרים, אשר מנסים לבצע מלאכתם נאמנה, אך נתקלים באמירות קשות ופוגעניות בניסיון לסכל את עבודתם ולגרום לפגיעתם. שוטרי מערך הסיור מבצעים מלאכה קשה, שוחקת וכפוית טובה, לעתים תוך חיכוך עם אוכלוסיה פורעת חוק ותוך סיכון, ואין כל סיבה כי יבצעו אותה כשהם חשופים לאיומים וקללות.

ר' לעניין זה ע"פ הייב נ' מדינת ישראל 8704/08 (2009):

"מעשיהם של המערערים, שכללו איומים ותקיפה של שוטרים הממלאים תפקיד ציבורי על פי דין הינם בבחינת התנהגות פלילית חמורה ושלוחת כל רסן, אשר קוראת תיגר על אושיות שלטון החוק תוך התעלמות מופגנת מנורמות התנהגות ראויות שיש להקפיד עליהן"

גם אם אין במקרה זה תקיפת שוטרים של ממש, עדיין עולה שהנאשם נהג בשוטרים, אלימות מילולית ופיזית, על מנת למנוע את עיכובו. לאור אלה ראיתי לקבוע מתחם עונש הולם למעשיו אלה של הנאשם, הנע בין מאסר מותנה ועד למספר חודשי מאסר ממש.

ת"פ 8470-10-13

במסגרת אישום זה, עשה הנאשם שימוש בכרטיס אשראי השייך למר מיכאל לופז וביצע רכישות בכרטיס בסכום כולל של עמוד 4

1,200 ש"ח. כתב האישום אינו מתייחס לשאלה כיצד הגיע הכרטיס אל הנאשם.

כרטיסי אשראי הם אמצעי תשלום מרכזי במשק והמדינה אף מתמרצת שימוש באשראי על פני מזומן, על מנת לצמצם העלמות מס. פגיעה באמצעי תשלום זה פוגעת באמון הציבור והמגזר העסקי באמצעי תשלום זה וכתוצאה מכך נפגעים חיי המסחר.

ר' בהקשר זה פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים בת"פ (מחוזי י-ם) 1271/00 **מדינת ישראל נ' משה** (17/5/2001):

"מגמת החמרה בענישה ראויה גם לגבי עבירות השימוש בכרטיס החיוב. אמצעי תשלום זה הפך בשנים האחרונות למרכזי ונפוץ ביותר. אמינות המסחר באמצעותו מחייבת, כי השימוש בו ייעשה על-ידי הבעלים בלבד. לפיכך, כל שימוש בידי מי שאינו מורשה לכך...עלול לשבש את מהלך המסחר התקין ולפגוע באמינותו של אמצעי מסחרי זה."

בעת קביעת מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון כי מדובר בסכום כסף לא גדול וכי הרכישות שבוצעו היו ברשתות שיווק ואסיק מכך, כי הנאשם חיפש לרכוש לו מוצרי יסוד. לאור אלה, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות

הנאשם יליד 1981, רווק. לחובתו עבר פלילי מכביד, במגוון עבירות:

בשנת 1999 נקבעה אשמתו של הנאשם בעבירות של תקיפה סתם ותקיפה הגורמת חבלה ממש, בגין הוטלו עליו התחייבות ופיצוי.

בשנת 2000 נקבעה אשמתו של הנאשם בשתי עבירות של תקיפה הגורמת חבלה ממש, בעבירה של היזק לרכוש במזיד ובתקיפה סתם, בגין הוטלה עליו התחייבות וחולטה התחייבותו הקודמת.

בשנת 2000 הורשע הנאשם בעבירות של גידול והכנת סמים מסוכנים, החזקת סם לשימוש עצמי והחזקת כלי סם, בגין הוטל עליו מאסר מותנה.

בשנת 2002 הורשע הנאשם בשלוש עבירות של גניבת רכב, שלוש עבירות גניבה, שתי עבירות של נהיגה ללא רשיון, החזקת סכין והחזקת נכס החשוד כגנוב, בגין הוטלו עליו 10 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה.

בשנת 2004 הורשע הנאשם בעבירות של החזקת סכין והחזקת סם לצריכה עצמית והוטלו עליו 6 חודשי מאסר בפועל אשר כללו הפעלת מאסר מותנה שהיה לחובתו.

בשנת 2004 הורשע הנאשם בעבירה של קבלת נכסים שהושגו בפשע, בגינה הוטלו עליו חודשיים מאסר לצד מאסר מותנה.

בשנת 2005 הורשע הנאשם בעבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, החזקת סם לצריכה עצמית ופריצה לרכב, בגין הוטלו עליו 11 וחצי חודשי מאסר בפועל אשר כללו הפעלת מאסר מותנה שהיה לחובתו.

בשנת 2006 הורשע הנאשם בשלוש עבירות של החזקת סכין ובעבירה של הסגת גבול והוטלו עליו 8 חודשי מאסר בפועל אשר כללו הפעלת מאסר מותנה שהיה לחובתו.

בשנת 2007 הורשע הנאשם בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית והוטלו עליו 9 חודשי מאסר בפועל אשר כללו הפעלת מאסר מותנה שהיה לחובתו.

בשנת 2008 הורשע הנאשם בעבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב ובגניבה מרכב בגין הוטלו עליו 18 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה.

בשנת 2008 הורשע הנאשם בעבירות של החזקת נכס חשוד כגנוב, פריצה לרכב וגניבה מרכב בגין הוטלו עליו 8 חודשי מאסר בפועל אשר כללו הפעלת מאסר מותנה שהיה לחובתו.

בשנת 2009 הרשע הנאשם בעבירה של החזקת סכין והוטלו עליו חודשיים מאסר לצד מאסר מותנה.

בשנת 2012 הורשע הנאשם בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה ממש ובהחזקת סם שלא לצריכה עצמית והוטלו עליו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות אשר כלל הפעלת מאסר מותנה שהיה לחובתו.

בשנת 2012 הורשע הנאשם בעבירה של גניבה והוטלו עליו 5 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה.

בשנת 2017 הורשע הנאשם בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה ממש וחבלה במזיד ברכב בגין הוטלו עליו 11 חודשי מאסר בפועל אשר כללו הפעלת מאסר מותנה שהיה לחובתו (אשר הוארך בתיק זה, בטרם הופקע צו השל"צ). כמו כן הוטל על הנאשם מאסר מותנה בגין עבירות אלימות, רכוש או סמים, צו מבחן ופיצוי לנפגע העבירה.

מתסקיר שירות המבחן שהתקבל בעניינו של הנאשם בטרם נגזר דינו בפעם הראשונה (מיום 06.07.16) עלה, כי הנאשם הוא דר רחוב אשר היה מכור לסמים במהלך השנים ומעורב רבות בפלילים. שירות המבחן העריך כי מות אמו של הנאשם בנערותו הביאה לנקודת מפנה בחייו ולהתמכרותו לסמים והיותה גורם לעבריינותו. עם זאת שירות המבחן הבחין בהתייצבות מסוימת במצבו, הן מבחינה התמכרותית והן מבחינת מקום מגורים ותעסוקה וניכר היה שינוי חיובי וסיכוי לשיקום. לאור אלה ולאחר התלבטות, המליץ שירות המבחן על הטלת צו שלצ בהיקף של 200 שעות על מנת לפגוע בצורה מינימאלית ברצף התעסוקתי של הנאשם.

בתסקיר משלים שהתקבל ביום 07.09.16 המליץ שירות המבחן להמשיך את התהליך השיקומי שעובר הנאשם, להטיל עליו צו מבחן, וכאמור צו שירות לתועלת הציבור. בעקבות התסקיר עתרו שני הצדדים במשותף להשית על הנאשם של"צ נרחב ולהאריך מאסר מותנה שלחובתו, ועמדתם כאמור התקבלה.

ביום 29.03.17 הודיע שירות המבחן כי הנאשם נעצר עד לתום ההליכים המשפטיים בתיק נוסף, ולאור זאת אין אפשרות לקיום צו השל"צ או צו המבחן ולכן ביקש לדון בעניינו של הנאשם מחדש.

ביום 20.06.17, גזר כב' השופט הרבסט את דינו של הנאשם בת"פ 31957-02-17, ל-11 חודשי מאסר בפועל, בגין עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש וחבלה במזיד לרכב. כב' הש' הרבסט דן אגב כך בבקשת שירות המבחן לדין מחדש, ונתן לנאשם הזדמנות נוספת לביצוע השל"צ בתום מעצרו. לצד זאת הזהיר את הנאשם, כי ככל שלא יבצע את צו השל"צ שהוטל עליו עד תומו, יגזר עליו מאסר בפועל (ר' עמ' 9 לגזר הדין בפרוטוקול מיום 20.06.17 בת"פ

17-02-31957).

ביום 29.03.18 הגיש שירות המבחן עדכון נוסף ביחס לנאשם. על פי העדכון הנאשם שוחרר ממאסרו וחידש את הקשר עם שירות המבחן ועם גורמי הטיפול, אך לא באופן סדיר. שירות המבחן התרשם ממצב כללי ותפקודי ירוד וחוסר יציבות בחייו של הנאשם. השירות העלה ספקות ביחס ליכולתו של הנאשם לבצע את צו השל"צ שהוטל עליו והמליץ לקיים דיון מחודש בעניינו.

ביום 15.04.18 נערך דיון לפני בעקבות בקשת שירות המבחן. הנאשם הבהיר כי ברצונו לבצע את צו השל"צ ובהתאם להחלטת כב' השופט הרבסט, ניתנה לנאשם הזדמנות לבצע את השל"צ על כן הוריתי לשירות המבחן להכין תכנית חדשה עבור הנאשם, אשר אושרה על ידי ביום 30.05.18. באותו דיון הוזנה הנאשם פעם נוספת, כי אם לא יבצע את צו השל"צ, יגזר עליו עונש אחר ההולם את חומרת מעשיו.

ביום 26.08.18 עדכן שירות המבחן כי הנאשם ביצע עד כה 35 שעות של"צ בלבד. בנוסף, בחודש יולי 2018 הוחלט להפסיק את עבודתו של הנאשם במקום השמתי, משום שלקח ללא רשות מוצרים ומצרכים מבית האבות. שירות המבחן התרשם, כי מצבו של הנאשם ירוד ומצבו ההתמכרותי אינו מאוזן. ממרכז מתדון בו מטופל הנאשם נמסר, כי הבדיקות שנערכו לנאשם מעידות על שימוש בהרואין וקנאביס. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם אינו מתאים לבצע את הצו וביקש לערוך דיון חדש בעניינו. לצד זאת המליצו על המשך צו המבחן.

בסופו של דבר, הפקעתי את צו השל"צ (ר' החלטה נפרדת).

דיון והכרעה

מרבית שיקולי הענישה פועלים לחובת הנאשם. לחובת הנאשם עבר פלילי מכביד, בעבירות שונות ומגוונות. מאסרים שהוטלו על הנאשם לא הרתיעו אותו לשוב על מעשיו והנאשם חזר לבצע עבירות, כשמאסרים מותנים שהוטלו עליו הופעלו פעם אחר פעם.

במסגרת גזר הדין בתיק זה נתנה לנאשם הזדמנות פז, להמשיך בהליך שיקומי בו החל, לתקן את דרכו ולצאת ממעגל העבריינות. למרבה הצער הנאשם לא השכיל לנצל את ההזדמנות ושב לבצע עבירות עוד בטרם החל לבצע את עונש השל"צ. חרף העובדה כי באופן חריג ויוצא דופן, ניתנה לנאשם הזדמנות נוספת לבצע את הצו שהוטל עליו, גם לאחר ריצוי מאסרו, ועל אף המלצות שירות המבחן להפקיעו, הנאשם לא השכיל לנצל הזדמנות זו ולא היה מנוס מלהפקיע את צו השל"צ שנגזר עליו.

מנגד, ניכר כי הנאשם עשה ניסיונות כנים לשקם את עצמו, והתמיד בהם לאורך תקופה מסוימת, אך למרבה הצער בסופו של יום כשל. עניין זה, כמו גם הודאתו של הנאשם במיוחס לו וחלוף הזמן מאז העבירות, יובאו בחשבון לזכותו.

לאור כל אלה, אגזור על הנאשם עונשים הנמצאים במרכז מתחמי העונש ההולם שקבעתי, תוך שאחפוף את עיקר העונשים זה לזה.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. תשעה חודשי מאסר בפועל. תחילת ריצוי העונש ביום 18.11.18. מתקופה זו ינוכו ימי מעצרו של הנאשם והצדדים יגישו הודעה מתואמת בענין זה.

ב. שמונה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת רכוש או אלימות שהיא פשע או החזקת סכין תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.

ג. ארבעה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת רכוש או אלימות שהיא עוון או הפרעה לשוטרי תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.

הנאשם יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד השעה 9:00 במתקן המעצר בבית סוהר ניצן ברמלה, עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

ניתן היום, ה' חשוון תשע"ט, 14 אוקטובר 2018, במעמד הצדדים.

חתימה